

Ακολούθησε το μυθιστόρημά της *Προτελευταία εποχή* (1981), το οποίο κρίθηκε από τους: Κλ. Ιωαννίδη, Κ. Προυσή, Μαίρη Π. Σταύρου, Αντρέα Χριστοφίδη, Χρ. Λαμφίδη, Μ. Β. Ραϊζή, Α. Χριστοφή, Κ. Σταματίου, Π. Παιονίδη. Το λήμμα «*Ηβη Μελεάγρου*» στη *Μεταπολεμική πεζογραφία* (τόμ. Ε') έγραψε ο Ε. Χ. Κάσδαγλης, ενώ το αντίστοιχο στο *Πάπυρος-Λαρούς-Μπριτάνικα* ο Α. Ζήρας.

Ο Ανάστος Παπαπέτρου (;-;) εκδίδει τα μυθιστορήματα: *Οι εμπόλεμοι* (1974), *Καταδικασμένοι σε θάνατο* (1975) και *Μήνες...* (1978). Έργα όπου επικρατεί ο χαρακτήρας του χρονικού και αποδίδονται προσωπικές εμπειρίες συναισθηματικά φορτισμένες. Σε αναφορά της η Τατιάνα Μιλλιέζ τα κατατάσσει, μεταξύ άλλων, στα χρονικά-ντοκουμένα τον καιρό του εμφυλίου πολέμου, μυθοποιημένα ή όχι (*Νέα Δομή*, 1976, τεύχ. 7, σ. 60).

Οι Γιώργος Ιωάννου και Κώστας Ταχτσής, επειδή δεν φαίνονται άμεσα βεβαρημένοι με τραυματικές εμπειρίες της Κατοχής, κρίνω σκόπιμο να συνεξεταστούν με τους πεζογράφους της δεύτερης μεταπολεμικής γενιάς. Ούτως ή άλλως βρίσκονται σε οριακή θέση.

Πεζογράφοι της δεύτερης μεταπολεμικής γενιάς

Στο ακόλουθο κείμενο περιλαμβάνουμε τους πεζογράφους με τα έργα τους που συμβατικά καταχωρίζουμε στη δεύτερη μεταπολεμική γενιά. Καταγράφουμε τα ονόματα των συγγραφέων/κριτικών που ασχολήθηκαν μαζί τους, χωρίς συγκεκριμένη αναφορά στο πού και πότε έγραψαν, εκτός μερικών εξαιρέσεων, ως το θεωρήσουμε: για προφανείς λόγους. Δεν περιλαμβάνονται οι μνείες σε γενικότερα μελετήματα. Στοιχεία τού πού και πότε τα συναντάμε στα «*Βιβλιογραφικά συμπληρώματα*» του παρόντος τόμου.

Ο Γιώργος Ιωάννου (1927-1985) εκδίδει τα αφηγήματα: *Για ένα φιλότιμο* (1964), *Η σαρκοφάγος* (1971), *Η μόνη κληρονομιά* (1974). Κρίθηκε από τους: Γ. Δέλιο, Τ. Καζαντζή, Χρύσα Λαμπρινού, Π. Μουλλά, Ρ. Mackridge, Α. Κοτζιά, Ν. Γρηγοριάδη. Αντιγράφω την κριτική του Καζαντζή:

Υστερα από μια δόκιμη θητεία στην ποίηση ο Γιώργος Ιωάννου εμφανίζεται με μια σειρά πεζογραφήματα με τίτλο *Για ένα φιλότιμο*.

Μέσα στη λιγοσέλιδη, σχετικά, έκδοση υπάρχουν πολλά είδη πεζού λόγου. Το μικρό διήγημα κοντά στο χρονογράφημα, κι αυτό κοντά σ' ένα κομμάτι που μοιάζει για απόσπασμα ενός πιο εκτεταμένου πεζού, συνθέτουν γενικά ένα μωσαϊκό παράξενο μα και γοητευτικό, αφού τα επί μέρους πεζογραφήματα δεν υστερούν από άποψη ποιότητας ως προς το σύνολο.

Ανεξάρτητα όμως απ' αυτό ο Γιώργος Ιωάννου μας παρουσιάζει έ-

